

20200703-Taygeta-NL-Sterrenzaden-zoektocht-naar-stellaire-identiteit-en-wortels

Sterrenzaden: Zoektocht naar stellaire identiteit en wortels (Buitenaardse communicatie - Yazhi Swaruu)

Gosia: Mensen vragen vaak: Ik weet niet meer wie ik ben. Wat kunnen we hen vertellen?

Yazhi: Je moet je verantwoordelijkheid nemen. Wie je denkt en voelt dat je bent, is wie je bent. Je hebt niemand nodig om je te komen vertellen wie je bent, om iets voor je te bevestigen. Wie je bent is iets dat je voor jezelf moet ontwikkelen.

Je hoeft het je niet te herinneren, je hoeft het alleen maar te weten. En van daaruit verder gaan. Wat je voelt, wat je je inbeeldt, wat je creëert in je geest en in je hart, is.

En dat is omdat dit is hoe alles werkt. Verbeelding is alles. Geen lege fantasie. Het creëren van universums.

Het willen herinneren is natuurlijk, maar het is niet noodzakelijk. Dat is een van de zelfopgelegde testen van het op Aarde zijn. Je hebt het gevoel dat je moet weten wie je bent, gebaseerd op wat je was. Zonder te zien dat alles wat eens jij was, jou vandaag vormt. Dus je draagt het al in je, het is deel van je, altijd. Je hebt geen herinneringen nodig, hoe interessant ze ook voor je mogen lijken. Want het is een externe bevestiging aan jezelf, het opgeven van je macht. Te denken dat het misschien niet zo is, dat je slechts een zak vlees bent met een krakkemikkig bewustzijn, gegenereerd door chemicaliën in een biologisch brein. Met een causaal en deterministisch leven. En niet een oorspronkelijk, onsterfelijk wezen dat tot alles in staat is.

Je herinneringen zullen tot je komen als de tijd rijp is, of niet. Maar je moet weten dat ze er niet toe doen. Wat je je vandaag verbeeldt, is wat je zult zijn, je schepping, je toekomst. Het is nooit lege verbeelding. Het is waar je naartoe gaat. Er is geen fantasie en werkelijkheid. Dat zijn beperkende concepten van lage dichtheden, opgelegd met het doel te controleren. Fantasie en werkelijkheid zijn hetzelfde, alleen is het ene dat je leeft, het andere creëert wat geleefd zal worden.

Gosia: Hoe kan men zich bevrijden van het verdriet van een mensenleven?

Yazhi: Karma loslaten. Karma wordt op vele manieren losgelaten. De belangrijkste is met kennis. Laat karma achter je. Karma is iets dat je besluit te dragen, niet iets dat je wordt opgedrongen. Je kunt eenvoudigweg besluiten het niet te dragen. Maar je moet begrijpen dat je op een bepaald niveau besloten hebt om het te dragen, anders zou je het niet hebben. Je moet dan begrijpen waarom je hebt besloten het te dragen.

Vaker wel dan niet, is het omwille van de ervaring, omwille van de spirituele vooruitgang die het je kan geven. Maar het moet een einde hebben. Niet in hetzelfde cyclische blijven. Niet voor altijd in het wiel van samsara blijven zitten. Het is onderdeel van het Matrix spel. Alles is dualiteit. Om karma achter je te laten moet je begrijpen dat alles een geheel is, er zijn geen tegenstellingen, alles is verenigd. Er is geen eenzijdige berg, ze zijn beide berg. (Alan Watts). Stop met het bestrijden van het idee dat iets "slecht" is, want het zijn allemaal opvattingen gebaseerd op vooroordelen. Volledige integratie. Wees holografisch.

Er bestaat niet zoiets als intrinsiek "verkeerd" omdat alles ervaring is en de beste leringen en de beste vooruitgang voornamelijk voortkomen uit de moeilijkste ervaringen. Van degene die we fout noemen. We hadden die ervaringen voor wat ze ons zouden nalaten. Het zijn slechts ervaringen, je hoeft de schuld niet te dragen, laat staan incarnatie na incarnatie. Je draagt het omdat je het wilt.

Gosia: Onlangs zei iemand tegen me: Ik voel me erg benauwd. Het is moeilijk om hier te zijn.

Yazhi: Als iemand een hoge Frequentie heeft, is de Aarde een moeilijke plek om te zijn, en als de Frequentie van de planeet nog verder daalt door alle negativiteit die gaande is, zo ongeveer overal, dan wordt de Frequentie mismatch nog veel erger, waardoor de Sterrenzaden zich nog

ongemakkelijker gaan voelen. Maar het komt ook door normale dingen, zoals het besef dat ze in een leugen hebben geleefd. Dat alles wat hen verteld is, vals is.

Gosia: Dezelfde persoon zei tegen me: "Hoe kan ik deze dichtheid tegengaan? Ik heb een verheffing nodig, want ik mis thuis..."

Yazhí: Je moet eerst begrijpen waarom je zo voelt. Dan moet je begrijpen dat je er niet van af kunt komen, van hoe je zo voelt omdat dat is wie je bent. En je hebt dat gevoel omdat je weerstand hebt tegen die dichtheid, 3D. Zoals je een ander herinnert waar je een stuk beter voelde, meer thuis. Dus een van de sleutels is het verlichten van de weerstand.

Gosia: Dus, "suck it up" en ga door?

Yazhí: Accepteren dat de Aarde NIET jouw plek is, jezelf zien zoals jij je het beste voelt. Als op een missie daar. Verstopten als mens, stellair zijn. Maak voor jezelf een kleine bubbel waar je jezelf kunt zijn, een klein hoekje van je eigen dichtheid om je in te verstoppen en op te laden.

Verzet je niet tegen 3D. Het is behoorlijk klote! Het is altijd klote geweest! Het is bedoeld om klote te zijn! Als je het met geweld wilt veranderen, welkom bij het team. Maar in het algemeen kunt u / kunnen we dat niet. Dus helpen is een keuze, geen "verplichting". Dus je hoeft niet het gevoel te hebben dat je niet voldoet aan een belangrijke missie die je vergeten bent. Jij bent de missie.

Dus helpen... is een keuze. Waarom? Niet omdat het je is opgelegd! Maar omdat het is wie je bent. Wij helpen omdat dat is wie we zijn. Zeg goedemorgen tegen de oude man die dicht bij je woont, verwacht niet dat hij antwoordt. Zeg goedemorgen, want dat ben jij. Wat hij doet is zijn probleem, niet het jouwe. Verander niet om erbij te horen! Dat zul je nooit, accepteer dat!

Gosia: Ik weet het. Maar soms voelt het alsof het niet genoeg is. Alleen maar om hier te zijn.

Yazhí: Nogmaals, dat is 3D. Laat het verzet ertegen los. De illusie van alleen zijn, verdwaald, verloren. Alles wat je nodig hebt is te weten dat je moet volgen wat je het liefste doet. Wat je het liefste doet. En je missie zal zich openbaren. Alleen bestaan is iets uiterst belangrijks doen. Je bent een sterwezen, dat overal geweest is. Overal van geleerd. Vrijgeboren en uit de Bron, voor altijd vrij.

Robert: Bedankt Yazhí. Dit gesprek heeft me gemotiveerd. Om meer verbinding te maken met hogere niveaus. Ik weet dat ik dat kan. Misschien kan ik ook helpen bij de planetaire verheffing. Daar ben ik zeker van. Ik kom alleen niet zo vaak aan het werk. Ik moet mijn mouwen opstropen.

Yazhí: Je hoeft je niet te verbinden met hogere vlakken, dat bevordert het idee of concept van afscheiding, van hogere vlakken aan de ene kant en Robert aan de andere kant, ver weg, die je thuis probeert te noemen. Jij bent die hogere niveaus, jij vormt ze. Je kunt er niet aan ontsnappen. Jouw ideeën van hier en daar, van mij 'hier' en van hogere vlakken daar, is wat je niet toestaat je met hen te 'verbinden'.

Alleen weten. Wat je denkt, wat je voelt, wat je je voorstelt, zijn de hogere vlakken, je bent één met hen.

Robert: Ik weet het... Wat ik wil zeggen is dat ik wil integreren van dit niveau naar de hoogste niveaus omdat ik mezelf op een bepaalde manier afgescheiden zie... Ik weet dat ik niet afgescheiden ben maar ik zie mezelf zo... terwijl ik weet dat ik dat in werkelijkheid niet ben.

Hoe visualiseer je bijvoorbeeld een betere wereld? Probeer je vanuit hogere sferen "hoofdpersonen" hier op Aarde te beïnvloeden?

Yazhí: Je moet vergeten dat je beperkingen hebt. Ik weet dat je je op een bepaalde manier afgescheiden voelt omdat je mentaal werkt vanuit een positie in een lichaam.

En het is niet alleen om een betere wereld te visualiseren, maar om die te leven ondanks het feit dat alles om je heen brandt. Wees dat. Vergeet het lichaam. Probeer niet op hogere vlakken te zijn met het lichaam, want het is er, en het is ontworpen om in u het gevoel van beperking te creëren.

Al het mentale, je verbeelding/visualisatie in je leven, zelfs als het een scheiding lijkt te creëren tussen geest en lichaam, is dat niet zo. Leef op deze manier in je geest, en het lichaam zal volgen. Leef in het lichaam en het zal je blijven beperken.

Het is alsof je je innerlijke wereld leeft, met je gelukkige denkbeeldige werelden, zelfs als je in een vuilnisbelt rond je lichaam bent. Je gaat als in ... Ah ... als dat rotzooi is, dankzij dat weet ik wat geen rotzooi is en daarom verbeeld en leef ik innerlijk alles wat ik me voorstel. Accepteer waar je lichaam is als een ander aspect van jezelf. Heb daar geen weerstand tegen. Tegen waar je bent. Het is nog maar een van de vele vlakken waarin je leeft.

Robert: Wat zou de grens zijn van de "Echte" wereld met de zogenaamde "Onwerkelijke". Is er een grens?

Yazhí: Alles is echt, en alles is onwerkelijk. Het zijn slechts gezichtspunten gebaseerd op referentiekaders die worden beheerst door geloofssystemen, die meestal zeer beperkend zijn. Het enige dat werkelijk werkelijk is, is wat jij je verbeeldt dat het is, want het is een weerspiegeling van wie jij bent. En jij, je bewustzijn, je weten dat je bestaat, is het enige dat echt is.